

Đề bài

Tả cảnh biển quê
em mà em có dịp về
chơi cùng gia đình.

Bài làm

Cái tên Đồ Sơn đã trở nên quen thuộc với người dân cảng Hải Phòng. Đó là nơi em sinh ra và lớn lên trong vòng tay nhân ái và tình thương bao la. Mỗi mùa hè, du khách bốn phương lại về đây nghỉ ngơi sau những ngày nóng nực và căng thẳng nơi thành phố ồn ào, náo nhiệt.

Mùa hè đến, Đồ Sơn vui hơn, đông hơn và sôi động hơn. Biển lại chuyển mình, hò reo trên những lớp sóng trắng xóa. Biển Đồ Sơn lúc nào cũng đẹp.

Bình minh, mặt trời lấp ló xa xa. Mặt biển như dát bạc, lung linh, trải rộng mênh mông. Gió biển nhẹ lay những rặng dừa rì rào. Tàu dừa đu đưa, xào xạc như vui cùng những đoàn thuyền đánh cá đang thả lưới ngoài bến. Những bác chài da sạm màu nắng gió, tiếng nói sang sảng, đang hò hời xuống thuyền. Đây cũng là lúc làng chài náo nhiệt và sôi động nhất. Nắng đã đỏ xuống đùa nghịch trên vòm cây nhảy nhót trong kẽ lá và những bãi biển bắt đầu đông người. Sóng biển không còn lăn tăn mà cuộn lên cuồn cuộn. Sóng ở xa như kẻ cô đơn, lặng lẽ, nhưng vào gần bờ, gần người, nó lại chồm lên tung bọt trắng xóa. Từng lớp sóng như những đoàn kỵ mã nối tiếp nhau tiến vào bờ. Bãi cát rực lên trong ánh nắng hè chói chang và những màu sắc sặc sỡ của quần áo. Tiếng em nhỏ tắm biển cười giòn tan hòa vào tiếng biển rì rào. Được ngập chìm trong làn nước mát lạnh, đùa giỡn với những con sóng tinh nghịch, chốc chốc lại chồm qua mặt, thật thích. Nhưng em thích nhất là cùng bạn bè đuổi theo những con còng bé xíu, liến lấu biển xuống lỗ cát trên bãi biển hay tìm kiếm những con ốc biển thật đẹp để làm kỷ niệm.

Hoàng hôn xuống! Mẹ mặt trời vội vã gọi đàn con nắng trở về. Mặt biển lại hiền hòa và lặng lẽ, lóng lánh giọt ánh sáng còn sót lại. Mặt trời đỏ lặn xuống biển. Em cùng các bạn đi dạo trên bãi biển, lắng nghe tiếng sóng rì rào, tiếng trở mình thở dài của biển cả, khoan khoái trong làn gió mát lạnh đưa hơi thở mặn mòi của biển vào đất liền. Những du khách phương xa, ai cũng thích dạo chơi trên bãi biển về đêm để tận hưởng những giây phút tĩnh lặng và dịu dàng như vậy.

Có lẽ sau này lớn lên, em sẽ đi nhiều nơi có cảnh đẹp nổi tiếng hơn Đồ Sơn quê em. Nhưng em vẫn gắn bó với biển quê em, yêu biển hơn và tự hào về biển hơn. Em ước ao không bao giờ mình phải sống xa biển quê hương thân yêu.